

get faa af de øvrige Amtstuer, der have faaet et saadant Tillæg. Det forholder sig ogsaa saaledes, som den ærede Indenrigsminister ved den foregaaende Behandling bemærkede, at Naturalhjælperne give Amtsforvalteren et ikke ringe Arbejde; men derfor er der ogsaa tillagt ham en særlig Godtgjørelse. Den ærede Indenrigsminister mindes vistnok, at der er en Godtgjørelse for Smørrets Ydelse, som kaldes „Smørtrapenge“; det er for de Tønder, hvori Smørret skal opbevares, at Amtsforvalteren faaer denne Godtgjørelse, som, hvis jeg ikke tager feil, beløber sig til 150 Rd. Nu maa han vistnok holde en Karl til at have Opsyn hermed og f. Ex. ælte Smørret om; thi det er ofte overmaade slet; men i alt Fald er det dog en Godtgjørelse, som maa tages med i Betragtning, og Amtsforvalteren har, som vistnok den ærede Indenrigsminister ogsaa veed, dog kun to Contoirbetjente, en Guldmægtig og en simpel Skriver. Naar han nu for Opbejerselen af Bankrenter og Brandhjælpsspenge har noget over 340 Rd., og, naar derfra regnes, hvilket Arbejde dette kan medføre for Contoiret, har Udvalget antaget, at 750 Rd. for denne Amtstue dog kan være ret passende. Imidlertid skal, som den ærede Ordfører har bemærket, Udvalget noiere tage denne Sag under Overveielse.

J. Masmussen: Naar jeg i Forening med Fleertallet i Udvalget ved Forhøielse af Contoirholdsgjørelse har taget Hensyn til de forøgede Arbejder, som i den senere Tid ere blevne paalagte Amtsforvalterne, faa skal jeg dog for mit eget Vedkommende gjøre opmærksom paa, at ligesom Amtsforvalterne vel i enkelte Tilfælde have faaet forøget Arbejde, saaledes er der ogsaa flere Tilfælde, i hvilke deres Forretninger ere blevne formindskede. Jeg skal i denne Henseende først nævne Loven af 20. Juni 1850 om Ophævelse af flere ældre Skatter; derved ere Skattebenævnelserne blevne færre end tidligere. Jeg skal dernæst nævne Fritsørselsvæsenet, som ogsaa er blevet formindsket, og fremdeles bliver Halvprocentafgiften ikke længer udbetalt til Amtsforvalteren, men til Rejsfriveren, hvilket ogsaa tidligere var et ikke ubetydeligt Arbejde for ham. Men hvad der

endelig og især maa komme i Betragtning, er, at der tidligere i Almindelighed fandt betydelige Restancer Sted, og at der altsaa maatte udstedes Restancelister, hvormed der var meget Arbejde forbundet, medens Skatterne nu i Almindelighed betales til rette Tid. Hvad Kronborg Amtstue angaaer, med Hensyn til hvilken jeg har stillet et Minoritetsforslag, skal jeg tillade mig at gjøre nogle faa Bemærkninger. Der er sagt i Motiverne, at forsaavidt Amtsforvalterne paa Domainedistricterne have fri Bolig, Jord og 10 pCt. af Arvesæsterecognitionerne o. s. v., kan det ikke ansees for nogen væsentlig Indtægt, fordi Reiserne i Districtet koste omtrent lige saa meget, som disse Emolumenter udgjøre; men hvad Amtsforvalteren i Kronborg angaaer, skal jeg tillade mig den Bemærkning, at hans Reiser faa at sige Intet koste ham; thi han benytter de ffjorepligtige Beboere til disse Reiser, men dette er, som jeg har tilladt mig at sige i Betænkningen, formentlig utilbørligt. Det er en Ret, som han tiltager sig isølge Arvesæstestjøderner, hvor der staaer, at den Vedkommende skal føre for Regimentsfriveren, men det er Noget, som disse Bønder have tilfælles med de øvrige Bønder i Landet, og om de endogsaa skulde føre for Regimentsfriveren, faa skulde de dog ikke føre for Incassator. Amtsforvalteren møder nemlig ikke i Skovene som Regimentsfriver, men som Incassator, og, selv om han mødte ved Skovauctionerne som Regimentsfriver, hvilket han ikke gjør, faa maa det erindres, at disse Kjørsler ved Lov af 25de Febr. 1851 ere meget forøgede, da det er paalagt Amtsforvalteren at give Møde ved Udtællingen af Arbejdernes Lønninger, hvilket skeer hver 8de Dag, og hertil benytter han ogsaa Fribefordring. Derved er der altsaa paalagt Beboerne et forøget Hoveri og, saavidt jeg kjender Lovgivningen, er det engang for alle fastsat, at Intet nyt Hoveri maa paalægges. Endelig har den samme Amtstue vel i 50 Aar benyttet Bønderne paa Krogerup Fæstegods og Dresunds Hospitals Fæstegods til de samme Reiser, uden at disse dertil have været forpligtede. Jeg mener altsaa, at denne Mand, som har Fribefordring til sine Reiser, som har en Ind-